



Novi Red

#215

3 / 2025 (136)

Alfred Kotz

Ukaz in poslušnost Besede Hitlerjevimi vojakom

1. del

Predgovor k izdaji 1st - 13th (prvotna objava 1934)

Čas goreče jeklene nevihte v prvi svetovni vojni je imel tudi dobre strani. Tam, kjer so počile granate, ni bilo nikogar, ki ne bi popolnoma pripadal nam. Kdor je imel željo in priložnost, da bi se izognil dolžnosti, ker je bil strahopeten, ni bil več med nami.

Tovariši, poznam vaše hrepenenje po tem, da bi šlo vse naprej. Ne želite, da bi v naših vrstah korakal nekdo, ki ponareja našo skupnost. Hrepenite po tem, kar smo nekoč imeli v četi: košček doma, košček domovine. Hrepenite po poveljniku čete, ki bi bil enake vrste kot frontni častnik. In bojite se, da bi se lahko zelo tiho in neopazno prikradlo nekaj, kar ni v skladu z našim bistvom; bojite se, da bi to nekega



dne lahko bilo tam in se tega ne bi dalo izbrisati. Skrbi vas, da ne bi ohranili tega, kar smo imeli, ko je bilo težko. Skrbi vas, da morda ne bomo ohranili tega, kar smo z velikimi napori dosegli pod Hitlerjevim zmagovitim praporom.

Čas umikajoče se rdeče poplave je imel tudi dobre strani. Vsi smo vedeli, kaj si lahko mislimo drug o drugem. Tudi tu ni bilo nikogar, ki ne bi popolnoma pripadal nam.

Koliko časa je pravzaprav minilo, odkar smo pet ur stali na enem mestu v veliki sejni dvorani Tennishalle in gledali našega Führerja, ki je hodil od človeka do človeka in vsakemu pogledal v oči? Tisti, ki so bili na oblasti, so tovariše prisilili, da so si slekli škornje, ker so predstavljali nevarnost za državo. Toda tovariši niso odnehali. Čeprav je bila zima, so stali bos. Svoje modre kape smo morali skriti, ker so veljale za "uniformo" in so bile prepovedane. Zunaj je bila policija, množica policistov. V notranjosti so bile ogromne, tesno stisnjene kolone tihih, zvestih mož. Lakota je marsikoga spravila na kolena, vendar ni odšel, razen če ga niso odnesli zdravniki. Vsa srca tam so utripala kot eno. Ni bilo nobenih "če in če".

Kaj nam je takrat povedal Adolf Hitler? "Moji tovariši, nekaj vem zagotovo: med vami ni strahopetca!" To so bile blagoslovljene ure kljub nelagodju. Vedeli smo, da vsi, ki smo stali tam, pripadamo skupaj v življenju in na smrt.

Tovariši, zdaj ste polni upanja, da bo tako tudi ostalo. Tako mora biti in tako bo tudi ostalo, če bomo držali skupaj v duhu fronte. Preprosto moramo skrbeti skupaj, vsak na svojem mestu.

Človek na fronti se ni toliko bal smrti kot lažnosti življenja: pretvarjanja, predrznosti, domišljavosti in arogance. Bojevnik, ki se umakne, potem ko je opravil svoj delež, vse preveč zlahka skrije hvalisavca, takoj ko nevarnost mine. Leta 1918 smo še vedno sedeli v bunkerjih. Nezaustavljiva iz zaledja je prinesla tisto, kar je postalo neizogibno. Vse to nam še vedno leži v kosteh. Takoj začutimo stari strah in staro nezaupanje, takoj ko postane vidno nekaj, kar ni pristno.

Vendar je med časi velika razlika.

november 1918: stali smo pred pojavom strupenega razcveta strank in korupcije. Tako se je začel razkroj države, ljudstva in naroda. In - manjkal je vodja.

januar 1933: Doživeli smo začetek konca strankarskega sistema. Korupcija in dobičkarstvo sta se nenadoma prenehala. Država je ustvarila trdne temelje za reformo ljudstva in naroda. Najboljši znak razlike med leti bede in novim vzponom je naš Führer.

Preverimo: fronta je dobra, saj sami vemo, kdo smo in kaj se dogaja, in vodstvo je dobro. Če je med tema poloma kaj, kar je treba popraviti, bo führer to obvladal, tako kot je obvladal delitev in lenobo. Največja naloga je bila opravljena. Še

vedno gledamo na Adolfa Hitlerja s popolnim zaupanjem, vedno in povsod smo pripravljeni z vsemi močmi pomagati dokončati njegovo veliko delo in vedno znova to delo zavarovati in braniti s svojim življenjem.

To dejstvo ostaja nespremenljivo. Sedaj pa si razjasnimo, kaj je treba storiti, da končna zmaga ne bo po nepotrebnem draga. Hitro se razumemo, ko preprosto opišem Führerjevo naravo - stvari, ki ste jih že tako pogosto čutili in mislili sami. To, kar pripovedujem, so očitne resnice, ki pa jih še vedno ne poznajo vsi.

Predgovor k 14th izdaji

"Vodenje in sledenje" ni bilo napisano z namenom, da bi bilo nekaj novega. Resno delo je že pripravilo podlago. Prvi osnutek je odražal lekcije usposabljanja za podčastnike v moji veji službe. Naše "revolucionarne dejavnosti" pravzaprav niso bile nič drugega kot dokaz premoči nad sovražnikom: čistejši, pogumnejši in trdnejši v veri v Nemčijo, v Adolfa Hitlerja in njegovo poslanstvo. Na tej poti je bilo za nas veliko stvari težkih in nepopisno težkih, toda karkoli nam je bilo težko, je ob pogledu na Führerja vedno postalo lažje. Vedno in povsod je bil in ostal za nas zgled, ki mu ni para. Kar smo prestajali, ni bilo nič v primerjavi z bremenom, ki ga je obvladal ta človek. Kdor mu je stal ob strani, kdor je z nami delil žrtve in nevarnosti, je bil tovariš za življenje in smrt: bil je Hitlerjev vojak.

Führerjeva moč je vedno znova pridobivala nove privrženca - iz vrst sovražnikov ali tistih, ki jim je bilo vseeno. Število Hitlerjevih vojakov je naraščalo in naraščalo, dokler ni končno posijalo sonce na dan, ko Hitlerjevih vojakov ni bila le naša majhna skupina Nemcev, temveč vse nemško ljudstvo.

Vendar pa naslovu "Vodenje in sledenje" zaradi tega ni treba spremeniti naslova. To delo ostaja namenjeno Hitlerjevim vojakom. Kajti vsi smo vojaki, vojaki dela ali vojaki orožja. Danes noben spodoben Nemec ni izjema. Vsi želimo biti vojaki, pokončni kot vojaki, pristni in jasni, častni in viteški, trdi, če je treba, med seboj obzirni in tovariški ter do smrti zvesti Nemčiji.

Sedanji uspehi niso naključje. Izvirajo izključno iz vrednot značaja, prizadevnosti in požrtvovalnosti. Ustvarjanje teh vrednot je cilj izobraževanja. Uspehi, ki jih doseže celota, so tudi uspehi članov. Zato se morajo člani podrediti tej vzgoji.

Primeri v knjigi "Vodenje in sledenje" skoraj vedno kažejo na vojaški svet, saj sta dolžnost in požrtvovalnost v njem najbolj zahtevni. Njihova uporaba seveda velja tudi za vse druge Nemce, tako za vodjo tovarne kot za delavca, za učenjaka

kot za študenta, za učitelja in učenca, za mater in otroka. Eno je gotovo: karkoli storimo, je vedno le šibka zahvala moškim, ki so krvaveli in dali vse za nas.

Ko sem v času boja na zahtevo tovarišev napisal kratek osnutek tega navodila, namenoma nisem zapisal vsega, kar sem povedal, da bi imel bralec prostor za nadaljnje razvijanje glavnih idej. V tej novi izdaji sem zavestno zapolnil nekatere od teh vrzeli, saj ima "Vodenje in sledenje" zdaj veliko širšo nalogo in ni več zgolj navodilo za razred, temveč se zelo pogosto preprosto bere. S tem ne napadam starega običaja glasnega branja, saj je govorjena beseda boljša od prebrane. Tudi v sedanji obliki je dovolj prostora za individualni slog predstavitve. Ključne točke ostajajo nespremenjene; ponujajo dovolj gradiva za vsakogar, ki ga išče.

Slika sedanjosti je podobna mozaiku, katerega svetel lak ne zanika temno obarvanih kamenčkov. Opominjajo nas na to, kaj je treba še storiti. Preteklost nosi pečat mogočnega, junaškega časa. Naša naloga je, da dokažemo, da smo ga vredni; naša dolžnost je, da uporabimo vse svoje moči, da izpolnimo potrebe prihodnosti.

Najkakovostnejše orožje je pomembno; še pomembneje je, da z orožjem upravlja najboljši človek; najpomembnejša pa je neuničljiva enotnost ljudstva, katerega sinovi niso le najboljši vojaki, ampak tudi najboljši delavci, ki stojijo za vojaki.

Najvišjemu človeku pripada najvišje na zemlji: vodenje in vladanje. Najboljši mora vedno voditi. Slabo je, če je drugače; to vemo iz grenkih izkušenj. Vsak mora uporabiti svoje najboljše vrednote za voljo führerja. Te vrednote pa nikomur od nas ne padejo z neba. Treba jih je doseči in si jih zaslužiti. Nismo supermani. Če želimo biti najboljši - in to moramo storiti iz hvaležnosti do tistih, ki so ostali na sovražnikovih tleh -, potem moramo z veseljem sprejeti napor, ki ga zahtevajo izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje, da bomo, ko moramo voditi, vodili pravilno, in da bomo samozavestno sledili, ko bomo pripadali naslednikom.

Pravilno vodenje in pravilno sledenje sta v času itona dobila večni spomenik: junaško slavo živih in mrtvih.

Nemčija

Skrbi nas Nemčija, vedno nas skrbi Nemčija. To je treba vedno znova poudarjati in ponavljati. V nasprotnem primeru tvegamo, da bomo pod pritiskom osebnih skrbi posvečali manj pozornosti veliki ideji ali celo pozabili, da je posa-

meznik del celote, da njegovo življenje postane življenje šele, ko postane del višje celote vrste in jezika, občutkov in misli, preteklosti, sedanjosti in prihodnosti ljudstva.

Izkušnja, ki se mi je sprva zdela zelo nepomembna, me še vedno zaposluje. Pred leti sem se s svojim fantom odpravil na nedeljski izlet. Kratka vožnja z vlakom je nanj naredila tako globok vtis, da me je v Teglu vprašal: "Ali smo še vedno v Nemčiji?" Najprej sva se temu smejala. Potem pa se mi je posvetilo, da si otrok ne zasluži, da bi se mu zaradi tega vprašanja smejali. Prav nasprotno! Začel si je ustvarjati predstavo o Nemčiji. Spoznal sem ljudske tovariše, ki nikoli v življenju niso zapustili svoje vasi. Veliko naših otrok iz velikih mest je takšnih. Tudi mnogi med nami, ki smo se borili za Veliko Nemčijo, smo ostali precej provincialni.

Težko se je osvoboditi vezi province. Vsakdo sprva gleda na svet z vidika, ki ga oblikujejo izvor, družbene okoliščine, intelektualna raven in poklic. Časopisi in radio so gotovo pripomogli k spremembam, vendar naše predstave o Nemčiji vedno znova izkrivlja lokalni patriotizem, če ne celo nezaupanje in ljubosumje.

Pozitivnih rezultatov še ni mogoče meriti z dejstvom, da zdaj Nemcem kažejo Nemčijo, da lahko nemški delavci, katerih plače prej niso omogočale potovanj, zdaj vidijo, kako živijo Nemci v drugih pokrajinah. Ne gre le za moč zaradi veselja, temveč tudi za njihovo moč zaradi spoznanja, da samo naša vas, naše mesto ni Nemčija, da imamo domovino, veliko in veličastno lepo, in da smo sinovi in hčere enotnega, trdnega, marljivega in ambicioznega ljudstva.

Veliki dogodki v sedanjosti so nemškim moškim, ki kot vojaki stojijo na križišču zgodovinske preobrazbe, v celoti pokazali bistvo in naravo domovine. Tudi v daljavi lahko naredijo nešteto primerjav. Ugotovili bodo, da je ta dežela čudovita. Ali pa da je narava eno pokrajino še bolj blagoslovila, ker sta vsako leto dve žetvi, in videli bodo, da ima vsak človek rad svojo domovino in jo ima za lepo, čeprav je kdaj tako neplodna.

Že samo ta misel, ljubezen do domovine, kaže pravo perspektivo. Nemški vojak se ne uči le iz knjig. Na lastne oči vidi spomenike vzpona in propada celotnih narodov. Spozna ponosne, brežhibno čiste ljudi na severu in v drugih deželah vidi, da veliki narodi nimajo ne moči ne volje, da bi se povzpeli iz svoje revščine.

V tujih državah bojevnika nenehno obdaja živa rasma, kulturna in družbena zgodovina. Zaveda se, da ima vlogo pri velikanski preobrazbi, kakršne v svetovni zgodovini še ni bilo. Toda njegove misli se vedno vračajo v Nemčijo, na katero je v primerjavi z njo upravičeno ponosen. Zdaj mu ni težko sprejeti plemenitega in čistega. In ve, da dragocenega ni treba le ohranjati, temveč da je globlji smisel življenja v neskončnem boju za boljše, iskanju najlepšega,

izpolnjevanju plemenitejšega.

Zaveda se, kako zelo potrebna so takšna razmišljanja o Nemčiji. To se takoj pokaže, ko enega od svojih privržencev, ki dela za Nemčijo v domovini, vprašaš, kaj razmišlja o konceptu Nemčije. Poskusite! Pomagajte sodelavcu tako, da mu z novimi formulacijami namigujete na odgovore na vaša vprašanja. Pogosto je to lahko le namig. Toda tudi to zagotavlja dovolj gradiva za razmišljanje in izobraževanje. Za poglobljeno predstavitev ne boste imeli časa.

Toda vaša spodbuda ima dragocen učinek, saj vašega tovariša pripelje do virov, ki jih zlahka spregleda, ker so preblizu njegove poti.

Primeri

Vprašanje: Ali je Nemčija tisto, kar je prikazano na zemljevidu z barvnim robom?

Odgovor: Ali ste Saro prenehali obravnavati kot del Nemčije, ko so bile meje na zemljevidu drugačne kot danes? Ali je bilo drugače v primeru Avstrije, Suedetov in Danziga?

Vprašanje: Ali so pokrajine, mesta, vasi, reke, mostovi, spomeniki in vse ostalo, kar je vidno znotraj teh meja, Nemčija?

Odgovor: Ali nemške ladje ne plujejo po tujih morjih? Ali ne razglašajo dosežki tehnologije po vsem svetu nemške sposobnosti, nemškega duha in nemške delavnosti?

Vprašanje: Ali so prebivalci nemške narodnosti in nemškega jezika v nemških mejah Nemčija?

Odgovor: Ali naši rojaki, ki živijo med tujimi narodi, ne pripadajo nam, Nemčiji?

Vprašanje: Vprašanje: In če zdaj vzamemo skupaj vse, kar nam pripada, in nemško ljudstvo, kjerkoli že živi, ali je to vse skupaj Nemčija?

Odgovor: Ali ne pripada Nemčiji vse, kar je nemškega izvora, kar je nekoč bilo, vse tisto, kar se v neprekinjenem boju pojavlja v Nemčiji in okoli nje, o čemer zgodovina poroča tako veliko, da opozarja in zavezuje?

Vprašanje: Ali je Nemčija nemško ljudstvo sedanjosti, ljudstvo, ki danes živi in dela?

Odgovor: Od kod prihajamo? Ali bi sploh obstajali brez tistih pred nami? In kaj bi bili, če naši predniki ne bi skrbeli, se borili in upali ne le zase, ampak tudi za nas? Kdo je naredil več za Nemčijo: ustvarjalci sedanjosti ali številni, ki so delali pred nami?

Vprašanje: Ali je Nemčija vse to? V preteklosti in danes?

Odgovor: Ali ne nosimo semen novega Postajanja v sebi? Ali se novo življenje ne uresničuje skozi nas? Ali nismo očetje, starši prihajajoče generacije? Ali ji ne pripadata naša ljubezen in zvestoba, naša skrb in naša dolžnost? Kdo bi svojim otrokom želel kaj slabega?

V Nemčiji se bo veliko stvari na novo oblikovalo, ustanovilo in ustvarilo. Ali ne pripadajo tudi dela prihodnosti Nemčiji?

Kot vodja vprašajte svoje sledilce takole! Ko bo odgovarjal na ta vprašanja, bo začutil, kako raste njegova ljubezen do tistih, ki bodo prišli za njim. Ta ljubezen mu bo pokazala njegovo dolžnost do tistih, ki se še niso niti rodili. In lažje bo spoznal, kaj je dolžan tistim, ki zdaj živijo, živijo in trpijo ob njem. Za njegovo življenje bo odločilnega pomena, da bo pojasnil, da bodo njegovi otroci in njihovi otroci nekoč to, kar je zdaj on, da bodo nekoč poželi to, kar zdaj seje on, tako kot mi zdaj plačujemo ceno za to, kar je bilo pred nami zanemarjeno, in kako lahko uživamo to, kar so ustvarili naši očetje in dedje.

Nemčija je vsota tistega, kar je bilo nemško in kar bo nemško. Mi stojimo sredi tega dogajanja. Živimo svoje življenje le, če čutimo spoštovanje in hvaležnost do ljudi, ki so šli v grob pred nami, in do del, ki so jih zapustili v naših pridnih rokah, in če se zavedamo velike odgovornosti, ki jo nosimo do prihajajočih nemških ljudi in stvari.

Kdo od nas bi si želel, da bi ga prekleli naši potomci?

Nemčija in nemški narod sta kot mogočna nevihta, ki prihaja iz pradavnine in se nadaljuje v večnost.

Narod je neprekinjena kolona, ki se pomika tja in nato prečka most, ki povezuje preteklost in prihodnost. Četudi so vidni le tisti, ki stojijo in hodijo po tem mostu, četudi le oni mislijo, čutijo, si prizadevajo in ustvarjajo, pa vendar samo Nemci sedanjosti niso narod. K njemu spadajo tudi tisti, ki so se izgubili v veliki daljavi na drugi strani, pa tudi tisti, ki prihajajo iz daljave in bodo nekega dne stopili na most sedanjosti.

Potek in moč te reke, te pohodne kolone sta odvisna od dveh velikih dejavnikov: od krvi in zemlje. Eno ali drugo lahko presahne, če je eno bolj rodovitno od drugega. Odvisni sta od vodstva in sledenja, saj lahko samo energija med njima premaga nevarnost, da zemlja ni tako rodovitna kot kri ali da kri ne ostane čista, da se izsuši in tuja kri postane gospodar nad zemljo. Samo ustrezno vodstvo daje reki trdno strugo in s tem nepremagljivo moč, da si zagotovi življenjski prostor, moč, ki bi se sicer s smrtno gotovostjo nesmiselno skrčila v tisoč drobnih potokov.



NSDAP/AO je največji dobavitelj nacionalsocialističnega propagandnega gradiva na svetu. Objavlja na stotine knjig in revij v več deset jezikih. Gostuje tudi na stotine spletnih strani.

Obrazec za naročnino

() Naročnina na to revijo za naslednjih dvanajst števil. 30,00 EUR ali 30,00 USD. [Prosimo, navedite, katero jezikovno izdajo želite!]

() Donacija - naša dejavnost je mogoča zaradi VAŠE podpore!

Name _____

Street _____

Mesto _____ Poštna številka _____

Land _____

(neobvezno) Elektronski naslov / telefon _____

Čeki naj bodo plačljivi na: NSDAP/AO

Pošljite na naslov: (Ali pa ne zapišite "NSDAP/AO".)